

ART

Un artista manresà demandarà l'Ajuntament per haver «destruït» l'any 2003 una obra seva

SUSANNA PIZ
Barcelona

L'artista manresà Marc Antoni Malagarriga demandarà l'Ajuntament de Manresa per haver llençat a les escombraries una obra en forma de col·lecció gegant (7 x 20 metres), situada al Trojant pòrtic, que es va instal·lar al terra de la Plaça de l'Om el 24 de maig del 2003 i que, dies després, havia «desaparegut». Segons va explicar l'artista a aquest diari (vegeu **l'Esport** de l'11 de juny), el matí del 26 de maig, el servei municipal de neteja «va destruir l'obra a les escombraries» i l'obra «no va ser restaurada dels autors, en cap cas ni estava fixat que es faria de desmuntar».

El 4 de juny del mateix any, Malagarriga va interposar un recurs administratiu davant del consistori manresà per reclamar una indemnització «pel cost de producció i d'altres costos» d'un import aproximat de 24.500 euros. La resposta a aquesta reclamació administrativa ha arribat ara i coincideix en una resolució negativa «per part de l'Ajuntament». L'artista i els coautors de la instal·lació (Montserrat Gabardes, Eva Llamas, Ramon Riba, Toni Ramonell i Joan Vicens) han decidit portar aquest cas, abans del 27 de febrer, al jutjat Contencios Administratiu de Barcelona per interstaci, explica Malagarriga, «sovintegre aquest cas» que qualifica de «totalment excepcional». La desmuntatge de la seva instal·lació es basa, segons diu la resolució de l'Ajuntament, en la «promoció tècnica del edifici»

Instal·lació de Marc Antoni Malagarriga, al terra de la Plaça de l'Om, el 24 de maig del 2003. El 26 ja no hi era

«finer» de la instal·lació. Però Malagarriga explica que ell no desmuntava el seu obra, sinó que era l'Om qui ho feia, i que ara l'Om canvia i es recomença a demanar l'Ajuntament. Segons argumenta Malagarriga, el recurs administratiu destaca clarament el nostre voluntat de renunciar a la indemnització econòmica a canvi d'arribar a un acord amb l'Ajuntament per tornar a produir una obra de dimensions similars a la cèl·lula com a compensació. Es tractava, diu Malagarriga, «de parlar com a ciutadà amb els responsables públics, Ramon Ramonell, regidor de Cultura, i Montserrat Selga, regidora de Medi Ambient».

DOCUMENTAT

Una obra de 12.000 euros

La instal·lació Trojant pòrtic es va fer amb motiu de la presentació en societat de l'associació per a la promoció de les arts contemporànies l'Om, el 24 de maig. La instal·lació de Malagarriga consistia en un quadern de poemes de sis autors, i havia tingut la col·laboració de poemes i fotografies. El cost de producció era de 12.000 euros, finançat per l'Om i Color i Santó Malagarriga va explicar a aquest diari l'11 de juny del 2003 que «hauriem demanat tota els per-

missions necessàries per fer la instal·lació i en cap cas no estava fixat que s'havia de desmuntar». En veure que el calendari havia «desaparegut» es va adreçar a la regidora de Cultura «per demanar que ho passés a ocupar l'Om». Finalment, un dels tècnics de Cultura li va confirmar que «la instal·lació havia estat a parar a les escombraries». Dies més tard va rebre una carta de Montserrat Selga i Ramon Ramonell «desenvolupant un petit diàleg sobre escombraries».

CINEMA

Tretze joves participen en el càsting del llargmetratge sobre el riu Llobregat

Alguns amb mèrits, altres noves, però, sobretot, amb ganes de poder participar en un llargmetratge sobre el riu Llobregat —de nom **Aqua**— que està preparant la productora Quatranta, un treu no va aconseguir l'edició de **l'Esport** d'aquí. Així es van reunir els treu no i notes d'entre 13 a 15 anys, tots de Cerec, que van acudir al càsting que va tenir lloc ahir a la tarda al centre de dia de Sant Jordi de Cerec, amb l'objectiu de ser escollits per poder intervenir en la producció cinematogràfica.

El càsting va començar puntualment a les 6 de la tarda. Un a un, els nois i noies van anar passant per davant d'una càmera sota l'atenta mirada del director del documental, Jordi Altimira, i del productor, Joan Domínguez. Els aspirants a actors i figures

van explicar les seves aficions, la màica més, van llegir un fragment que els van facilitar.

El càsting es va començar per trobar una quinzena de figurants i dos actors per a una seqüència que tindrà la premsa de la Basella, les profunditats del pantà de l'edifici apropiada pel productor de Sant Salvador de la Vidella com a escenes principals. «En comptes d'agregar actors, hem preferit buscar gent que tingui relació amb el territori i seguir una línia d'espontaneïtat», va explicar ahir el director de la producció, el qual va afegir que «hi disponem dels recursos de les famílies».

Després del càsting, el productor i el director estudiaran les propostes. Si aquesta iniciativa troba figurants, és possible que convoqui un nou càsting, que en aquesta ocasió estaria a Berga.

El càsting (a la dreta) i un dels participants durant el càsting, ahir

10 MEMORIAS

Josep Maria Turó (Mia)

Adéu a un actor, a un amic

Vaig conèixer a aquestes memòries un bon amic i un bon company de teatre, Joan Trotsch-Santamaria. El meu record va molt més enllà de les taules d'un teatre; passa per la memòria del moment de personatges que l'amic, Joan, ha interpretat al llarg de la seva vida, un gran actor secundari que no necessitava un gran paper per aconseguir que els seus personatges fessin una aquell èxit, aquells èxits que deuen ser gaudits i perfums.

Ara, però, la vida li ha donat el paper de protagonista i ha estat l'última actuació el seu mateix per a l'Om, ha estat definitiva. Però aquell petit i altíssim gran actor podria lluitar la seva pel·lícula de **l'Esport** ja que l'Om ja l'hauria lluitat a aquell instant i que durant anys en els Patrons, en el seu paper de **l'Esport**, portava de viatges. Ara Joan no marxaria com tu dius, amb Trotsch; la seva missió ja havia arribat a l'última actuació, de del bon actor, i hi quedava de la companyia dels familiars, amics i companys que l'han precedit, i podria ser i descomençar a fer d'escritor, com a l'Om de **l'Esport**, i des d'aquí del miratge com fem com els de **l'Esport**.

En el seu paper de **l'Esport** i de **l'Esport** de **l'Esport**, ara que no sigui escrivint, que allà dalt tingui molta sort, amic Joan.

LA TORNA

Un homenatge per potenciar l'autoestima

Rosa Serra, directora del Museu de les Mines de Sant Corneli de Març, va explicar que el film pot ser «un homenatge al riu Llobregat», un patrimoni que la gent té al riu de la seva vida i que és precós. «Creo que el **l'Esport** ha de estar connectat que algú de fora valori els nostres actius i hi vegi potencialitat. Així es pot servir per passar autostima, perquè m'ha fet una mica de confiança en les coses que tenim». Serra va destacar que fer una pel·lícula «suposa que no ha estat fàcil i va lluitar que la producció donés diferents opinions de la comarca, com la resolva minaire del 1932 a Tab Llobregat».